

KYTKA ANEB SNOPEČEK MIRRHOVÝ. ANEB O UMUČENÍ PÁNĚ

Česká mariánská muzika 21

Vše - cky prá - ce a bo - le - sti, kte - ré jsi vzal na se - be,

chci při so - bě stá - le né - sti, ma - je pa - mát - ku te - be.

1. Všecky práce a bolesti, které jsi vzal na sebe, chci při sobě stále nésti, maje památku tebe. 2. Ó Ježíši, tuto kytku zavěším k srdci mému, ó Ježíši, vonný kvítku, přitlač mne k srdci tvému. 3. Mé jediné potěšení tvůj jestiť, Kriste, život (ach, v velikém zarmoucení všecek ztrápený život). 4. Ten jest má milá latinka, již se bedlivě učím, o něm když se děje zminka, dím: Když se v něm vyučím?	5. Co jsi činil, co jsi trpěl, nad míru rád prozpívám, jaké jsi kdy těžkosti měl, o tom rozprávky mívám. 6. Péro mé nic tak ochotně nepíše jak tvé skutky, penzlík můj nic tak ozdobně maluje jak tvé muky. 7. Připomínám, připomínám, ach s velikou žalostí, co jsi, Ježíši, činil nám z pouhé velké milosti. 8. Hned maličký zimu's trpěl, hlad, žízeň, horké teplo, bez sna jsi mnohé noci měl, když se zle všecko zteklo.	9. Žalovali, odsoudili k smrti tě nevinného, když jsou jistě v tom zbloudili, neznaje Boha svého. 10. Nezabloudím maje víru o tobě, můj Ježíši, znám života tvého míru, smrt tvou znám, ó Ježíši. 11. Zachovám v srdci hanění, posmišky rouhajících i bičujících ranění i sliny plivajících. 12. Trní, hřeby, kříž a kopí v památce budu mítí a což jiného pochopí má mysl až do smrti.